

יעקב-שלמה גונין

יעקב-שלמה, בן דינה ומיכאל-דוד, נולד ביום י"ט באלול תשי"ב (3.8.1952) בטבריה. עוד כשהיה פעוט עברה משפחתו להתגורר באשקלון. יענקל'ה התקבל לגן-חובה כשהיה בן שלוש בלבד, כיוון שכבר בגיל רך זה הצטיין בתבונה ובתפיסה מצוינת. יענקל'ה לא היה מן התלמידים המצטיינים בכיתתו, משום שהקדיש את רוב זמנו בעזרה לחבריו בלימודיהם. אולם בקיאותו בחומר הייתה עמוקה ורחבה. כבר בגיל צעיר היו דעותיו של העלם יפה-התואר מגובשות והוא ידע לעמוד על שלו. בקרב חבריו היה ידוע כמנהיג בעל סמכות ורחב-לב. השתתף בעשרות צעדות ועסק בבניית דגמי מטוסים. הוא זכה בהרבה מדליות על הישגיו בספורט. הוא התייחס לכל אלה בזלזול ולא אחת נתקלו הוריו בדרך מקרה בעוד מדליה שבנם זכה בה ולא סיפר על כך. יענקל'ה היה חבר בתנועת ה"צופים", השתתף בהרבה פעולות כחניך ואחרי כן כמדריך. בטיולים נהג תמיד לעזור לחבריו בנשיאת משא, בהדרכה ובעצה. בלי שיעבור קורס מפקדי כיתות, מונה יענקל'ה מ"כ בזכות כשרונותיו. לא אחת מילא את מקום המפקד הממונה עליו ביעילות, במסירות וברוח טובה.

יעקב גויס לצה"ל באוגוסט 1971, והוצב לחיל האוויר. הוא עמד בבחינות הכניסה לקורס טיס, אך כעבור ארבעה חודשים הועבר לחטיבת "גולני". תוך זמן קצר התבלט כחייל מצטיין והיה מטובי המקלענים בחטיבה.

ביום 8 באוקטובר 1973, בקרב הראשון על החרמון, שימש רב"ט יעקב גונין ז"ל כמפעיל מקלע בחוד של הסיירת, שנעה בכביש. עם ההיתקלות בכוח הסורי שמר על קור רוחו, ויחד עם 4 לוחמים אחרים נלחם שעות מספר בעמדה, בעוד הסורים מנסים כל הזמן לכתרם. בזמן הקרב, שהתנהל מטווחים קצרים ביותר ובערפל כבד, דילג רב"ט יעקב גונין ז"ל מעמדה לעמדה, וכאשר ניסו הסורים להסתער על עמדתו, קם, וביריות מן המותן שבר את ההסתערות. באחד הדילוגים נפגע מכדור בראשו ונהרג. הודות לאומץ לבו ובזכות עבודתו המאומצת והיעילה, נמנעה ההסתערות של הכוח הסורי על עמדתו. **היילנים למזבחם** החיונית של כוחותינו. על מעשה זה הוענק לו עיטור-העוז